

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 43.438/1/V
VAN 23 AUGUSTUS 2007

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 24 juli 2007 door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, verlend tot 7 september 2007, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "betreffende de lokale diensteneconomie", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe uitvoering te geven aan het decreet van 22 december 2006 houdende de lokale diensteneconomie, dat bij artikel 28 in werking wordt gesteld ¹.

Het ontwerp bevat een aantal definities (artikel 1), bepaalt welke categorieën van personen in aanmerking komen als doelgroepwerknemers (artikel 2), stelt de erkenningsvoorwaarden vast onder de vorm van verbintenissen die het initiatief lokale diensteneconomie moet onderschrijven en naleven (artikelen 3 tot 5), regelt de procedure tot erkenning, hernieuwing of weigering van de erkenning (artikelen 6 tot 11), stelt regels vast inzake de gegevens die moeten worden meegedeeld aan de overheid inzake de aanwerving en de tewerkstelling van de doelgroepwerknemers en de omkaderingspersoneelsleden, de uitbetaling van de subsidies, de invulling van het contingent "VTE doelgroepwerknemers" en de voordracht door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (hierna: VDAB) van de doelgroepwerknemers (artikelen 12 tot 16). Voorts bepaalt het ontwerp het bedrag en bepaalde voorwaarden van de subsidiëring door middel van een loonpremie voor de doelgroepwerknemers en een omkaderingspremie voor het omkaderingspersoneel (artikelen 17 tot 19 en 21), regelt het de terbeschikkingstelling als omkaderingspersoneelslid van personeel door een overheid (artikel 20), de verslaggeving door het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie (hierna: Subsidieagentschap) aan de minister, de Vlaamse Regering en andere instanties (artikelen 22 en 23) en stelt het nadere regels vast inzake het toezicht en de sancties bij de niet-naleving van de reglementering (artikelen 24 tot 27).

¹In artikel 28 is enkel het jaartal 2007 vermeld. Volgens de gemachtigde is de datum van inwerkingstelling evenwel 1 januari 2008.

Het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt, treedt in werking op 1 januari 2008 (artikel 29).

3.1. Het ontworpen besluit vindt, globaal genomen, rechtsgrond in het decreet van 22 december 2006, meer bepaald in de artikelen 2, 3/ en 12/, 4, §§ 1 en 2, 7, vijfde lid, 8, 9 en 11, onder voorbehoud van wat verder wordt opgemerkt bij de artikelen 16, 19, 24, 25 en 27 (zie de opmerkingen 14, 16, 17, 18 en 19).

3.2. Bij de artikelen 22 en 23 van het ontwerp wordt aan het Subsidieagentschap een plicht tot rapportering opgelegd betreffende de toepassing van het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt, terwijl dat agentschap bij artikel 24, tweede lid, van het ontworpen besluit belast wordt met het verstrekken van advies bij het "inhoudelijke toezicht op de erkenningscriteria en de verbintenissen, bepaald in hoofdstuk III van dit besluit".

Van deze rapporteringsplicht of adviesbevoegdheid wordt geen gewag gemaakt in het rechtsgrond biedende decreet van 22 december 2006, maar de Vlaamse Regering vermag de desbetreffende bepalingen te nemen op grond van artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen ² en, bijkomend, op grond van artikel 6, § 2, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

3.3. Artikel 16 van het ontwerp, waarbij een taak wordt opgedragen aan de VDAB, kan zo de betrokken taak wordt aangepast in de zin als aangegeven in opmerking 14, rechtsgrond vinden in artikel 5, § 2, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding", waarbij de Vlaamse Regering wordt gemachtigd nadere regels uit te vaardigen betreffende de in artikel 5, § 1, van dat decreet vermelde aangelegenheden. De genoemde taak kan dan immers worden beschouwd als een taak die is begrepen in de laatstgenoemde bepaling.

²Het subsidieagentschap is immers een intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid en maakt dus deel uit van de diensten van de Vlaamse Regering (zie artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 oktober 2005 tot oprichting van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie).

VORMVEREISTEN

4. Met toepassing van artikel 11, tweede lid, van het decreet van 22 december 2006 is het ontworpen besluit om advies voorgelegd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, maar volgens de gemachtigde werd het advies van die raad nog niet ontvangen ³.

Zo het ontworpen besluit ten gevolge van het vervullen van dit vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan, dienen die wijzigingen nog om advies te worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling wetgeving.

5. Het kan niet geheel worden uitgesloten dat de in het ontwerp bedoelde steun in bepaalde gevallen moet worden beschouwd als een steunmaatregel in de zin van artikel 87 van het EG-Verdrag. Volgens de gemachtigde valt de ontworpen regeling evenwel onder de vrijstellingsregeling bedoeld in beschikking 2005/842/EG van de Commissie van 28 november 2005 betreffende de toepassing van artikel 86, lid 2, van het EG-Verdrag op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst die aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen wordt toegekend.

Aangenomen dat de ontworpen regeling effectief betrekking heeft op een compensatie voor de openbare dienst die aan met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen wordt toegekend, moet er op worden gewezen

³De Raad van State wenst in dit verband de adviesaanvrager erop te wijzen dat de afdeling wetgeving principieel pas om advies kan worden gevraagd dan nadat het betrokken ontwerp alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding heeft doorlopen en het tot het vaststellen van het ontwerp bevoegde orgaan de mogelijkheid heeft gehad het ontwerp eventueel aan te passen in het licht van de vervulde vormvereisten. Aldus wordt vermeden dat de Raad van State advies zou uitbrengen over een niet-definitieve ontwerptekst en wordt gewaarborgd dat het advies kan worden uitgebracht met volledige kennis van alle terzake relevante elementen.

De adviesaanvrager wordt verzocht zich in de toekomst aan deze regel te conformeren.

dat in dat geval bovendien aan alle toepassingsvoorwaarden bepaald in de genoemde beschikking moet zijn voldaan om te worden vrijgesteld van de aanmeldingsplicht. Zo bij voorbeeld mag het compensatiebedrag niet hoger zijn dan wat nodig is om de kosten van de uitvoering van de openbaredienstverplichtingen geheel of gedeeltelijk te dekken, rekening houdend met een redelijke winst uit het voor de uitvoering van die verplichtingen noodzakelijke eigen kapitaal (artikel 5, lid 1, eerste alinea, van beschikking 2005/842/EG). Het ontbreekt de Raad van State aan een voldoende inzicht van de terzake relevante gegevens om hierover een sluitend oordeel te kunnen vormen, te meer daar het toepassingsgebied van de ontworpen regeling vrij vaag is omschreven (zie ook opmerking 6). De stellers doen er evenwel goed aan om op dit vlak een bijkomend onderzoek te verrichten.

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. Het ontworpen besluit bevat een aantal vage en juridisch niet precies omschreven termen, zoals "de specifieke socio-economische noden van de regio", "de mogelijkheid tot sociale correctie" (artikel 3, § 1, 6/), en "fysiek, socio-cultureel en financieel toegankelijke en kwalitatieve diensten" (artikel 3, § 1, 8/).

In het belang van de rechtszekerheid verdient het aanbeveling die begrippen nader te omschrijven.

7. Het ontworpen besluit bevat tal van delegaties van reglementaire bevoegdheid aan de minister, bevoegd voor de sociale economie. Dergelijke delegaties zijn slechts aanvaardbaar voor zover ze betrekking hebben op aangelegenheden van bijkomstige of detailmatige aard. Zulks is niet het geval met de delegaties vervat in artikel 2, §§ 2 en 3, artikel 3, § 1, 8/, artikel 4 en artikel 17, § 2, tweede lid ⁴. De aangelegenheden waarop die delegaties betrekking hebben, dienen in het ontwerp zelf te worden geregeld of minstens dienen die delegaties aan duidelijke en nauwkeurig afgebakende criteria te worden verbonden.

⁴In zoverre die delegatie zou toelaten inhoudelijke voorwaarden te bepalen. Zo dit niet het geval is, dient zulks te worden verduidelijkt.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

8. Gelet op hetgeen is opgemerkt omtrent de rechtsgrond van het ontworpen besluit:

- voege men aan de aanhef ervan nieuwe leden toe waarin gewag wordt gemaakt van, respectievelijk, artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, artikel 6, § 2, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 en artikel 5, § 2, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding" ⁵;
- dient in het huidige eerste lid van de aanhef melding te worden gemaakt van de rechtsgrond biedende bepalingen uit het decreet van 22 (en niet 21) december 2006 voor het ontworpen besluit, namelijk de artikelen 2, 3/ en 12/, 4, §§ 1 en 2, 7, vijfde lid, 8, 9 en 11 ervan.

Artikel 1

9. Artikel 1, 2/, bevat een definitie van het begrip "lokale diensteneconomie". Daarin wordt verwezen naar "de diensten, als gedefinieerd in artikel 2, 1/, van het decreet (van 22 december 2006)", met de toevoeging dat het gaat om diensten "die worden verricht ter uitvoering van het algemeen economisch belang".

Het is niet duidelijk wat de draagwijdte van die toevoeging is.

Die toevoeging kan geen verenging van het toepassingsgebied van het decreet van 22 december 2006 als doel hebben, nu zulks niet in de macht van de Vlaamse Regering ligt.

⁵Althans voor zover artikel 16 van het ontwerp behouden blijft en wordt aangepast (zie opmerking 14).

Evenmin heeft die toevoeging als zodanig als gevolg dat de ontworpen regeling onder het toepassingsgebied valt van beschikking nr. 2005/842/EG van de Commissie van 28 november 2005. Om de in die beschikking bedoelde vrijstelling van aanmelding te kunnen genieten, dient de ontworpen regeling intrinsiek aan de in die beschikking opgenomen voorwaarden te beantwoorden. Het loutere affirmeren dat de in het ontwerp bedoelde diensten van algemeen economisch belang zijn, volstaat daartoe uiteraard niet.

Artikel 3

10. Er moet worden verduidelijkt aan de hand van welke criteria de "in de sector vigerende lonen" die de aanvrager krachtens artikel 3, § 1, 3/, dient uit te betalen, worden bepaald.

Artikel 5

11. In artikel 5 dient beter tot uiting te komen dat de erin opgenomen regel een voorwaarde tot het behoud van de erkenning is.

Artikel 6

12. Krachtens artikel 6, tweede lid, stelt het Subsidieagentschap een modelformulier en een handleiding ter beschikking van de aanvrager van de erkenning als initiatief lokale diensteneconomie.

Voor zover bij het vaststellen van dat formulier en die handleiding geen nieuwe regels worden toegevoegd en zij dus louter een vertaling zijn van de regels die voortvloeien uit het decreet van 22 december 2006 en het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt, is de genoemde bepaling aanvaardbaar. Die bepaling, gelezen in samenhang met artikel 7, § 1, eerste lid, van het ontwerp zou evenwel verdergaand kunnen worden geïnterpreteerd, doch volgens de gemachtigde is dit niet de bedoeling. Dienaangaande verschafte hij de volgende toelichting:

"Het subsidieagentschap onderzoekt de aanvraag enkel op ontvankelijkheid. Elk van de in het modelformulier opgenomen rubrieken dient door de aanvrager ingevuld en ondertekend. De rubrieken omvatten een oplijsting van de verbintenissen als opgenomen in het decreet en besluit. De aanvrager dient te motiveren, te verduidelijken en te staven op welke wijze zij deze verbintenissen uitvoert.

Het subsidieagentschap legt geen bijkomende voorwaarden of verbintenissen op; zij beslist niet over of beoordeelt niet de aanvraag; zij checkt enkel of de vereiste noodzakelijke informatie (via rubrieken) nodig voor aanvraag [die] door aanvrager wordt medegedeeld, waarna de aanvraag door de betrokkene partijen kan worden beoordeeld."

Zo geïnterpreteerd, doet artikel 6, tweede lid, geen probleem rijzen.

Artikel 8

13. In artikel 8, § 1, wordt bepaald dat de minister, bevoegd voor de sociale economie, zijn beslissing over de erkenning als initiatief lokale diensteneconomie motiveert ingeval het advies van het Forum Lokaal Werkgelegenheidsbeleid of het Regionaal Sociaal-Economisch Overlegcomité (RESOC) niet gevolgd wordt.

Uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die ook geldt ten aanzien van de besturen ressorterende onder de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten ⁶, vloeit voort dat de beslissing inzake de erkenning (of de niet-erkenning) steeds formeel gemotiveerd moet zijn. Er kan in het ontworpen besluit derhalve niet worden bepaald dat motivering vereist is bij afwijking van voorgeschreven adviezen, aangezien dit impliceert dat wanneer die adviezen wel worden gevolgd, geen formele motivering vereist zou zijn, wat niet het geval is.

Overigens dient in het ontwerp in het geheel geen verwijzing naar de formele motiveringsverplichting te worden opgenomen. Zulks is immers zowel overbodig als misleidend. Overbodig omdat de formele motiveringsplicht reeds op zich uit de wet van 29 juli 1991 voortvloeit. Misleidend omdat erdoor ten onrechte de indruk wordt gewekt dat de formele motiveringsverplichting niet bestaat zonder dat zulks uitdrukkelijk wordt voorgeschreven.

⁶Zie Arbitragehof, nr. 55/2001, 8 mei 2001.

Artikel 16

14. Krachtens artikel 16 draagt de VDAB de werknemers voor die als doelgroepwerknemers contractueel zullen worden tewerkgesteld.

Van een optreden van de VDAB bij de selectie van de doelgroepwerknemers wordt in het decreet van 22 december 2006 geen gewag gemaakt, zodat er voor artikel 16 een gebrek aan rechtsgrond is. In de artikelsgewijze bespreking die bij de adviesaanvraag is gevoegd, wordt evenwel vooropgesteld dat de VDAB de doelgroepwerknemers "attesteert" voor de indiensttreding. Hierover om toelichting gevraagd, verklaarde de gemachtigde:

"VDAB attesteert enkel de werknemers die in aanmerking komen voor de maatregel. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de bestaande taken VDAB (art. 5, § 1 VDAB-decreet van 07 mei 2004), noch voorziet deze bepaling in een uitbreiding ervan. Rechtsgrond is het VDAB-decreet (supra).

Strikt juridisch genomen kan deze bepaling als overbodig (geen toegevoegde waarde) worden gekwalificeerd; maar deze bepaling verduidelijkt de (algehele) wervings- en tewerkstellingsprocedure van de doelgroepwerknemer in het kader van de lokale diensteneconomie".

Artikel 16 dient in die zin te worden aangepast. Vraag is dan wel of niet tevens moet worden bepaald wie "attesteert" dat een kandidaat behoort tot de werknemers bedoeld in artikel 2 waarvoor niet de VDAB, maar een andere instantie bevoegd is.

Artikel 17

15. Volgens de gemachtigde zijn de in artikel 17, § 2, 1/ en 2/, bepaalde voorwaarden cumulatief. Zulks dient duidelijker tot uiting te komen in artikel 17, § 2.

Artikel 19

16. Artikel 19, zoals het thans is geredigeerd, zou kunnen worden verstaan als een regeling van de terbeschikkingstelling van personeel door "een overheid" aan een erkend initiatief lokale diensteneconomie, wat zowel op bevoegdheidsrechtelijk vlak als op het vlak van de rechtsgrond problemen zou doen rijzen. Gevraagd naar de draagwijdte van dit artikel, verklaarde de gemachtigde evenwel:

"De algemene voorwaarden voor terbeschikkingstelling van (contractuele) personeelsleden worden bepaald in de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers. Een aanvulling of wijziging van deze bepalingen voor de gemeenten is terug te vinden in artikel 144bis van de Nieuwe Gemeentewet. In het kader van de bevoegdheid om de rechtspositieregeling voor het personeel van de lokale besturen vast te stellen zijn over de terbeschikkingstelling tevens bepalingen terug te vinden in: voor de gemeenten: het gemeentedecreet van 15 juli 2005 (artikelen 230, 247, 282, 287, 291); voor de provincies: het provinciedecreet van 9 december 2005. Om de minste schijn van wetsconflicten te vermijden verdient het volgens ons daarom de aanbeveling om de eerste zin van artikel 19 te schrappen. Artikel 19 zou als volgt dan kunnen worden herschreven:

«Bij terbeschikkingstelling van omkaderingspersoneel door een overheid wordt geen omkaderingspremie toegekend, behalve als het initiatief lokale diensteneconomie de volledige loonkosten van het ter beschikking gestelde personeelslid dient te betalen aan de ter beschikking stellende overheid.»".

Indien artikel 19 in die zin wordt herschreven, kan het worden beschouwd als een onderdeel van de subsidieregeling, die de Vlaamse Regering op grond van artikel 7, vijfde lid, van het decreet van 22 december 2006 kan vaststellen, en rijst ertegen geen bezwaar.

Artikel 24

17. Artikel 24, eerste lid, vormt een explicitering van hetgeen reeds is bepaald in artikel 9, eerste lid, van het decreet van 22 december 2006.

In dit verband moet worden opgemerkt dat het overnemen of het parafraseren in een lagere regeling van bepalingen van een hogere regeling dient te worden vermeden. Niet alleen is een dergelijke werkwijze op het normatieve vlak overbodig aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien kan ze tot

.../...

verwarring leiden over de precieze aard van het in de lagere regeling opgenomen voorschrift en kan ze inzonderheid aanleiding ertoe zijn dat later uit het oog verloren wordt dat alleen de hogere regelgever het betrokken voorschrift kan wijzigen.

Het overnemen van decretale bepalingen in een uitvoeringsbesluit kan dan ook alleen maar worden gebillijkt in zoverre zulks noodzakelijk is voor de leesbaarheid of een goed begrip van het besluit, in welk geval een uitdrukkelijke verwijzing naar de betrokken wetsbepaling het aangewezen middel zal zijn om de aard van de betrokken bepaling herkenbaar te houden ("overeenkomstig"). Het kan evenwel worden betwijfeld of *in casu* aan deze voorwaarde is voldaan. Artikel 24, eerste lid, lijkt dan ook te moeten worden weggelaten. In dit geval kan in artikel 25, eerste lid, waarin gewag wordt gemaakt van de sociale inspecteurs, een verwijzing worden toegevoegd naar artikel 9, eerste lid, van het decreet van 22 december 2006.

Artikel 25

18. Krachtens artikel 25, 3/, kan de minister, bevoegd voor de sociale economie, tot beëindiging van de premietoekenning en tot de intrekking of de schorsing van de erkenning als initiatief lokale diensteneconomie besluiten wanneer het betrokken initiatief "zware of herhaalde overtredingen heeft gepleegd tegen de regels van de arbeids- en sociale wetgeving".

Aangezien het begrip "vastgestelde overtredingen" in het rechtsgrond biedende artikel 9 van het decreet van 22 december 2006 verwijst naar overtredingen van dat decreet of van zijn uitvoeringsbesluiten, kan de genoemde bepaling enkel behouden blijven zo de naleving van de arbeids- of sociale wetgeving als een voorwaarde voor (het behoud van) de erkenning of de subsidiëring in het ontwerp wordt ingeschreven ⁷.

⁷Zulks kan uiteraard niet de vorm aannemen van een verbintenis vanwege het betrokken initiatief zoals in artikel 3, § 1, nu de arbeids- en sociale (zekerheids)wetgeving uiteraard uit zichzelf van toepassing zijn op de initiatieven lokale dienstenautonomie.

Artikel 27

19. Krachtens artikel 27, eerste lid, worden onrechtmatig verkregen premies ingevorderd of ingehouden op de later aan de lokale initiatieven diensteneconomie verschuldigde bedragen. Volgens de gemachtigde betreft het hier een toepassing van artikel 57 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

In dat verband moet worden opgemerkt dat, luidens artikel 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, de federale wet de algemene bepalingen vaststelt op het stuk van de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies. Krachtens artikel 71, § 1, van diezelfde bijzondere wet zijn, "tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, (...) de vigerende bepalingen betreffende (...) de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies (...) van overeenkomstige toepassing op de gemeenschappen en de gewesten" ⁸.

Uit die bepalingen van de bijzondere financieringswet en uit de parlementaire voorbereiding ervan blijkt dat het de gemeenschappen en de gewesten niet toekomt inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies "algemene bepalingen" vast te stellen, zelfs niet door de bestaande algemene bepalingen te hernemen,

⁸Voor wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, is de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, nog niet in werking getreden. Bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 juni 2007 houdende, voor wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, uitstel van inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, werd de inwerkingtreding van die wet immers uitgesteld tot 1 januari 2010. De inwerkingtreding van het decreet van 7 mei 2004 houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies, en de controle door het Rekenhof, die aanvankelijk was bepaald op 1 januari 2007, is uitgesteld naar een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum (artikel 65 van het decreet van 7 mei 2004, gewijzigd bij het decreet van 22 december 2006).

maar dat ze alleen bevoegd zijn om "buiten dit wettelijk kader (...) in deze materies specifieke regels te bepalen" ⁹.

De bevoegdheid om ter zake "specifieke regels" vast te stellen moet - volgens de verklaringen van de Minister van Financiën in de bevoegde Kamercommissie - in die zin worden begrepen dat "de gemeenschappen en gewesten die (door de federale wetgever vastgestelde) regels (eigenlijk) alleen maar strenger (kunnen) maken (en er) niet (kunnen van) afwijken" ¹⁰. Het vaststellen van dergelijke strengere regels inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies komt evenwel alleen de decreet- of ordonnantiegever toe, en niet de regering, behoudens wanneer daartoe een uitdrukkelijke machtiging bestaat.

Nog afgezien van het gegeven dat eraan kan worden getwijfeld dat artikel 9, vierde lid, van het decreet van 22 december 2006 een machtiging aan de Vlaamse Regering inhoudt om regelend op te treden inzake de terugvordering van subsidies, moet worden vastgesteld dat artikel 27, eerste lid, in ieder geval enger is dan artikel 57 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit (er wordt immers in het geheel niet in gerefereerd aan de gevallen bedoeld in het eerste lid, 3/, en het tweede lid van dat artikel) en dat het, in zoverre het toelaat de onrechtmatig verkregen premies in te houden op later verschuldigde bedragen, als minder streng kan worden beschouwd als het genoemde artikel 57, op grond waarvan een onmiddellijke terugbetaling moet plaatsvinden ¹¹.

De eerste volzin van artikel 27 dient derhalve te vervallen.

20. De invordering van onbetwistbare en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen in het domein van de economie en de werkgelegenheid gebeurt, op grond van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder

⁹Zie memorie van toelichting bij het ontwerp dat de bijzondere wet van 16 januari 1989 is geworden (*Parl. St.*, Kamer, 1988-1989, nr. 635/1, 37).

¹⁰*Parl. St.*, Kamer, 1988-1989, nr. 635/18, 543.

¹¹Weliswaar worden de subsidies maandelijks toegekend, maar het terug te vorderen bedrag kan het bedrag van de subsidie voor de betrokken maand overschrijden.

ressorteren ¹², door de Vlaamse Belastingdienst, en niet langer door de administratie genoemd in het (opgeheven) decreet van 23 december 1986 houdende bevoegdverklaring van de administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, Registratie en Domeinen tot het uitvoeren van bepaalde vermogensrechtelijke verrichtingen voor rekening van het Vlaamse Gewest en van de instellingen die ervan afhangen, naar welk decreet wordt verwezen in het tweede lid van artikel 27 (en indirect in het eerste lid van het artikel).

Artikel 27 dient gelet hierop te worden aangepast.

¹²Luidens artikel 2 van dat decreet bepaalt de Vlaamse Regering de gewestelijke aangelegenheden waarvoor de invordering van die schuldvorderingen gebeurt door de Vlaamse Belastingdienst. Zie het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 1995 betreffende de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. MOONS,	staatsraad, voorzitter,
	J. SMETS, E. BREWAEYS,	staatsraden,
	M. TISON,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

M. VERSCHRAEGHEN

D. MOONS